

החוק מגביל את האזרח הרוצה לתפוס פושעים להנכות ולצאת זכאי

אבטיחים המשובחים ביותר והגדולים במיוחד — אלה שנגנבו בזמן האחרון.

בין פרוצות לאבטיחים

חיים לא המתין עוד. במהירות ובקרייז איתר את התנפל על הצעיר ותפס אותו בגרונו. הבחור ניסה לצעוק ולהתנגד אך חיים היה חזק יותר. בעוד הם נאבקים נמלטו הרכב ונהגו. חיים אחז בגרונו של הצעיר וציווה עליו להתלות אליו לתחנת המיטרה. "אני אראה לך מה זה לגנוב אבטיחים מחיים הגדול". הצעיר לא הצליח להתחמק מידינו הר גדולות של חיים. הוא הביט בייאוש לעבר הרכב המתרחק במהירות וההחלטה גמלה בליבו. כאשר השתכנע שלא יוכל להימלט, ואחרי שכל תחנוניו — "עוזב אותי, אני רק רוצה לקנות אבטיח" — נתקלו בצחוק הרועם של חיים, בעט לפתע במהירות ובכוח רב בקרסולו של בעל הסככה.

עם עליית השחר ראה חיים רכב פרטי המתקרב אל ערימת האבטיחים באורות כבויים. "זהו זה!" חשב חיים, "עכשיו

אני אתפוס אותו!" הרכב עצר במרחק כזה מהערימה, ובהורג מגדול שיער ירד ממנו והתקרב חרש אל הערימה. הצעיר הלך ישר לצד שבו החזיק חיים את ה-

הכתבת לענייני מישפט של "העולם הזה", אידנה אלון, פותחת סדרת כתבות על זכויותיו של האזרח בישראל. שלא כפי שנדמה לרבים, לא תמיד מנוסח החוק כבהירות, ובעניינים של יוביום עלול אזרח להיכשד ולמצוא עצמו בתיסבוכת פלילית או מישפטית שדה לא ציפה כדל. המודר אינו מתיימר לענות על מקרים מסויימים, אלא לצייר תמונה כללית, על פי החוק והתקדימים המישפטיים בישראל. כל הדמויות כסיפור העליזה הן דמיוניות. בעיקבות העליזה בא הניתוח המישפטי, המבוסס על תקדימים מישפטיים ועל מיקרים אמיתיים שאירעו בארץ.

שכמה מהאבטיחים המשובחים, המונחים בקצה הערימה, נעלמים בליחה. למרות שנתו הקלה לא שמע חיים מאומה, ור האבטיחים נעלמו שוב ושוב. "מחיים לא יצחקו" חשב הרוכל, "מה אני, פרייר, שיגנבו ממני אבטיחים ואני אשתוק?" הוא חשב, והחליט על מארב. כאשר שקעה השמש והתנועה בכביש התדלדלה, ערס חיים תחת שמיכתו ערימת סמרטוטים, הנמיק את אור הלוכס. הוא עצמו התחבא בין השיחים, בצד הדרך. השעות עברו לאט, חיים כמעט נדרם, והחל להתייאש. "דווקא הלילה לא יבוא הממור", חשב לעצמו בועם. אבל

חיים הגרול החליט להציב מארב. בכל קיץ מקים לו חיים התנחלות פרטית על כביש צדדי, המוליך לכביש חיפה תל-אביב. הוא עורם לו ערימת אבטיחים ענקית, מקים סוכה קטנה ומרהט אותה. מיטה, מזרון, שולחן צולע וכיסא שבור. זה הציווד הדרוש לחיים להתחיל עוד קיץ של אבטיחים. גם השנה הלך הכל למישרין. המחירים היו יפים, האנשים היו עוצרים את מכור ניותיהם ליד הדוכן, ובדרכם הביתה היו קונים אבטיח לאשה ולילדים. אבל בימים האחרונים קרה משהו שהרתח את חיים. מזה זמן, לעת בוקר, היה מבחין בכך

1 השניאה של חיים היתה, שניסה למנוע מאורו כץ לגנוב את האבטיחים. עוד לפני שאורי נגע באבטיח, מיהר חיים לצאת ממחבואו ורץ לכיוון של אורי כץ בהתכוונו לתפוס אותו.

2

1 שיחזור של הסיפור הדימוני על הגניבהיתקופה בסככת האבטיחי. הצעיר אורי כץ יורד מהמכונית, ומתקרב אליה. חיים, בעל הסככה, נמצא במארב, מחכה לגנב שיתקרב אל האבטיחים.

1

4 כשראה אורי שלא יצליח להתגבר על מוכר האבטיחים במאבק הוגן, הוא בעט בחזוקה בקרסולו. חיים נפל על הארץ ואורי החל להימלט מהמקום. צעקותיו של חיים הועיקו שוטרים.

4

3 חיים נאבק עם אורי כץ. אחרי מאבק ממושך בין השניים הבין אורי שהוא לא יוכל להיב, וזוותר על המאבק. בינתיים הסתלי קה המכונית שבה ישבו חברים, או רק חבר, של אורי מהמקום.

3